

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

12 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Ursache Petru,

Judecători - Timofti Vladimir, Toma Nadejda,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Gligor Vadim în numele inculpatului Popșoi Maxim, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 24 februarie 2016, în cauza penală privindu-l pe

Popșoi Maxim Ion, născut la 28 septembrie 1993, originar și domiciliat în mun. Bălți, s. Elizavetovca, str. Sf. Gheorghe 38.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 03.06.2014 – 10.12.2015 (prima instanță);
2. 19.01.2016 – 24.02.2016 (instanța de apel);
3. 05.05.2016 – 12.10.2016 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți din 10 decembrie 2015, Popșoi Maxim a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Conform art. 90 Cod penal, a fost suspendată condiționat executarea pedepsei cu închisoarea pe un termen de probațiune de 3 ani.

Prin aceeași sentință, Popa Dumitru a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, în privința căruia hotărârea judecătorească nu se contestă cu recurs.

Acțiunea civilă intentată de partea vătămată Gorobeț Ivan a fost admisă parțial și s-a dispus încasarea în mod solidar de la Popa Dumitru și Popșoi Maxim în beneficiul lui Gorobeț Ivan, prejudiciul material în mărime de 7620,19 lei și prejudiciul moral în mărime de 5000 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că inculpații Popa Dumitru și Popșoi Maxim, avînd o intenție unică criminală, la 09.02.2014, pe timp de seară, aflîndu-se pe str. Sfînta Treime din centrul satului Elizaveta, mun. Bălți,

după iscarea unui conflict verbal cu alți concetățeni din aceeași comună, dintre care și cet. Gorobeț Ivan, i-au aplicat acestuia multiple lovituri cu pumnii și picioarele în diferite regiuni ale corpului, după care cu un obiect contondent neidentificat, i-au aplicat o lovitură în regiunea piciorului stîng, astfel potrivit raportului de expertiză medico legală nr. 96D și 127D din 03.04.2014, la cet. Gorobeț Ivan s-au depistat leziuni corporale sub formă de comoție cerebrală, fractura oaselor nasului, excoriații și edem a țesuturilor moi a feței, excoriație și echimoză, echimoză pe partea medială a coapsei stîngi, care se califică ca leziuni corporale ușoare și fractură închisă maleolei laterale glezna stîngă cu deplasare, care după criteriul dereglării de lungă durată a sănătății (mai mult de 21 zile) se califică la vătămări corporale medii.

Prima instanță a calificat acțiunile lui Popșoi Maxim în baza art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, adică vătămare medie a integrității corporale care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute de art. 151, dar care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății, acțiune săvârșită de două sau mai multe persoane.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către:

3.1. Avocatul Gligor Vadim în numele inculpatului Popșoi Maxim, solicitând admiterea apelului, casarea sentinței, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Popșoi Maxim să fie achitat de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, deoarece fapta n-a fost săvârșită de inculpat, invocînd că:

- la emiterea sentinței instanța a sfidat prevederile art. 24, 101, 394 alin. (1) pct. 2) Cod procedură penală;

- acuzarea a formulat învinuirea lui Popșoi Maxim și Popa Dumitru cu derogare de la prevederile art. 281, 296 alin. (2) Cod procedură penală;

- acuzarea n-a stabilit mijlocul și modul săvârșirii infracțiunii;

- instanța de judecată n-a dat o apreciere probelor apărării prin prisma art. 101 Cod procedură penală, iar în sentință lipsește motivarea de ce ele au fost respinse, sentința este copia rechizitoriului;

- motivarea soluției primei instanțe rămîne a fi una neclară, reieșind din faptul, că instanța deși s-a expus în conținutul sentinței asupra probelor cercetate, nu le-a dat nici o apreciere în sensul art. 100 - 101 Cod procedură penală, axîndu-se în exclusivitate pe temeiurile de fapt și de drept invocate în rechizitoriu, deși urma să dea o apreciere obiectivă a fiecărei probe în parte, precum și prin coroborarea cu alte probe;

- sarcina probării acuzării îi revine acuzatorului de stat, care superficial și insuficient a administrat probele în ședința de judecată, iar fapta care a avut loc la 09.02.2014, n-a fost probată că a fost săvârșită de Popșoi Maxim împreună cu Popa Dumitru.

3.2. Avocatul Vacari Veaceslav în numele inculpatului Popa Dumitru, solicitând casarea integrală a sentinței, rejudecarea cauzei de către instanța de apel potrivit modului stabilit pentru prima instanță și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Popa Dumitru să fie achitat de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, invocând că:

- de la bun început cauza penală pornită în privința lui Popa Dumitru și Popșoi Maxim, de către organul de urmărire penală a fost fabricată;

- fiind audiat în instanța de judecată inculpatul Popa Dumitru, vina nu a recunoscut și a declarat, că leziunile corporale lui Gorobeț Ivan i-au fost pricinuite de către feciorul acestuia Gorobeț Serghei, care fiind în stare de ebrietate alcoolică a urcat la volanul autoturismului care-i aparținea și pornindu-l l-a lovit pe tatăl său Gorobeț Ivan. Depoziții analogice au dat și martorii: Nedelea Dumitru, Dutcovschii Elena și alții;

- vinovăția lui Popa Dumitru n-a fost dovedită nici la urmărirea penală și nici în instanța de judecată. Pe dosar sunt mai multe contradicții și divergențe. Făcând o analiză a declarațiilor inculpatului, în raport cu declarațiile părții vătămate, restul probelor administrate pe dosar denotă că aceștia nu numai că au dat declarații care se contrazic reciproc, fiind diferite inclusiv și de declarațiile celorlalți participanți și nu coroborează nici cu restul probelor administrate pe dosar, demonstrând, că vina lui Popa Dumitru în săvârșirea infracțiunii imputate lui n-a fost dovedită. Iar concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi bazate pe presupuneri, toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea bănuțului, învinuitului, inculpatului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 24 februarie 2016, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate și menținută sentința fără modificări.

5. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că prima instanță a administrat probele prezentate de părți din punct de vedere al pertinentei, concluziilor și utilității acestora, a apreciat corect circumstanțele cauzei și a tras corect și întemeiat concluzii privind vinovăția lui Popa Dumitru și Popșoi Maxim în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal.

La fel, instanța de apel a menționat că necătând la faptul, că inculpații Popa Dumitru și Popșoi Maxim nu recunosc vina în comiterea infracțiunii imputate, vina lor se stabilește prin probele cercetate în prima instanță, verificate și în instanța de apel, cum sunt:

- **declarațiile părții vătămate Gorobeț Ivan**, care fiind audiat în ședința de judecată a primei instanțe a declarat, că la 09.02.2014 în jurul orei 19.00 s-a deplasat împreună cu fiul său și Banari Veaceslav la barul din centrul s. Elizaveta, unde a fost bătut fiul său și Banari Veaceslav. Acolo a apărut un conflict cu Popșoi Maxim, Popa

Dumitru, Cuțulab Andrei și Nedelea Dumitru, în urma conflictului el a fost lovit din spate cu un obiect după ce a căzut jos, apoi a fost lovit de Popșoi Maxim la picior probabil cu țevă din metal, fiind în imposibilitate de a se ridica de durere. După lovituri a urcat în automobil cu ajutorul lui Banari Veaceslav și a plecat la poliție. (f.d. 186-188, vol. I);

- **declarațiile martorului Gorobeț Serghei**, care fiind audiat în ședința de judecată a primei instanțe a declarat, că la 09.02.2014 s-a deplasat la bar împreună cu tatăl său Gorobeț Ivan și prietenul său Banari Veaceslav, pentru a se clarifica cu persoanele implicate în incidentul anterior. Acolo s-a inițiat un conflict și Gorobeț Ivan a primit leziuni corporale, nu cunoaște de la cine, însă știe, că în conflict au fost implicați Popșoi Maxim, Popa Dumitru și Cuțulab Andrei. (f.d. 207, vol. I);

- **declarațiile martorului Banari Veaceslav**, care fiind audiat în ședința de judecată a primei instanțe a declarat, că la 09.02.2014 a plecat la bar pentru a se clarifica cu incidentul avut în jurul orei 17:00 - 18:00. El s-a deplasat împreună cu Gorobeț Serghei și Gorobeț Ivan. În fața barului a apărut un conflict și în rezultat Popșoi Maxim i-a aplicat o lovitură lui Gorobeț Ivan după care nu se putea ridica de jos. (f.d. 230-233, vol. I);

- **declarațiile martorului Nedelea Dumitru**, care fiind audiat în ședința de judecată a primei instanțe a declarat, că a fost martorul unui conflict din fața unui bar din centrul s. Elizaveta în care a fost implicat Popșoi Maxim și Gorobeț Ivan, însă loviturile au fost aplicate de către Gorobeț Ivan și nu de Popșoi Maxim. (f.d. 212, vol. I);

- **declarațiile martorului Cuțulab Andrei**, care fiind audiat în ședința de judecată a primei instanțe a declarat, că la fel a fost martorul unui conflict din s. Elizaveta și a văzut când Gorobeț Ivan l-a lovit pe Popșoi Maxim în regiunea capului cu un obiect de fier, după care Popa Dumitru a încercat să-i despartă și în rezultat Gorobeț Ivan a căzut jos și a fost călcat de automobil. (f.d. 234-235, vol. I);

- **declarațiile martorului Dutcovschi Elena**, care fiind audiată în ședința de judecată a primei instanțe a declarat, că în iarna anului 2014 activa ca vânzătoare în barul „Bufet”, unde a avut loc un conflict între Popșoi Maxim și Gorobeț Ivan, iar Cuțulab Andrei și Popa Dumitru au încercat să-i despartă. În rezultat Gorobeț Ivan a fost lovit la picior de automobilul condus de Gorobeț Serghei. (f.d. 7- 10, vol. II);

- **declarațiile martorului Balțat Dumitru**, care fiind audiat în ședința de judecată a primei instanțe a explicat, că este proprietarul magazinului „Bufet” unde în iarna anului 2014 s-a parcat un automobil din care a coborât Gorobeț Serghei cu Gorobeț Ivan ținând în mână o țevă metalică și Banari Veaceslav. Din magazin a ieșit afară Popșoi Maxim și între ei a apărut un conflict lovindu-se reciproc. La un moment dat Gorobeț Serghei cu celelalte persoane au urcat în automobil și au plecat. (f.d. 33-40, vol. II).

Totodată, instanța de apel a indicat că pe lângă aceste probe, puse la baza sentinței de condamnare, vinovăția inculpaților și-a găsit confirmare și prin probele materiale scrise, cărora prima instanță la fel le-a dat apreciere obiectivă în corespundere cu art. 100-101 Cod procedură penală, acestea fiind cercetate suplimentar și în instanța de apel și anume:

- raportul punctului traumatologic, conform căruia se confirmă adresarea în instituția medicală a lui Gorobeț Ivan în noaptea de 09.02.2014 spre 10.02.2014 cu fractura oaselor nazale, fractura maleolei laterale a gambei stîngi, primite în urma unor lovituri provocate de necunoscuți. (f.d.13 vol. I);

- procesul-verbal de cercetare la fața locului cu tabel fotografic, unde este descris locul incidentului și ridicat un telefon mobil pierdut în urma incidentului. (f.d.15-17, vol. I);

- raportul de expertiză medico-legală nr.96D din 27.03.2014, prin care se confirmă calificarea vătămarilor corporale primite de Gorobeț Ivan, care se referă la categoria celor medii, și sunt identice celor descrise de punctul traumatologic, care nu pot să apară prin cădere și la fel se confirmă lipsa unor leziuni caracteristice pentru accident (f.d.55, vol. I);

- raportul de expertiză medico-legală nr. 127D din 03.04.2014, prin care se confirmă la Gorobeț Ivan prezența leziunilor corporale medii, precum și a leziunilor corporale ușoare (f.d.61, vol. I);

- procesul-verbal de audiere a bănuitului Popa Dumitru, din care se confirmă aplicarea loviturii lui Gorobeț Ivan anume de Popa Dumitru: *”eu am ieșit ca să-i despart pe ei și m-am apropiat de Gorobeț Ion, cu care m-am îmbrîncit, nu țin minte cum, dar l-am lovit și a căzut jos și striga de durere în piciorul stîng”*.(f.d. 104, vol.1);

- procesul-verbal de audiere a învinuitului Popa Dumitru din care se constată susținerea declarațiilor date în calitate de bănuit. (f.d. 128, vol. I);

Instanța de apel a apreciat critic argumentele apărării, deoarece aceste argumente vin în contradicție cu restul probelor studiate în prima instanță și analizate în instanța de apel.

La fel, instanța de apel a menționat că nu pot fi admise drept probe ce confirmă lipsa elementelor de infracțiune comise de Popa Dumitru și Popșoi Maxim: raportul de expertiză medico-legală nr.87D, din care se stabilesc leziunile corporale neînsemnate primite de Popșoi Maxim, invocat de apărare în respingerea vinovăției, deoarece prin acest raport de expertiză se confirmă implicarea lui Popșoi Maxim în incidentul din 09.02.2014, dar nu exclude aplicarea loviturilor de către ultimul lui Gorobeț Ivan.

Totodată, instanța de apel a apreciat critic proba adusă de apărare prin declarațiile lui Nedelea Dumitru, deoarece acest martor confirmă apariția leziunilor

la Popșoi Maxim după loviturile aplicate de Gorobeț Ivan, însă la fel prin declarațiile lui Nedelea Dumitru date la organul de urmărire penală și citite în prima instanță, se confirmă aplicarea loviturilor lui Gorobeț Ivan anume de către Popa Dumitru și Popșoi Maxim ”... s-a întors să-1 ia pe tatăl său ce zăcea la pământ după îmbrîncelea cu Popșoi M. și Popa D.” (f.d.70, vol. I). În acest context, instanța de apel a relatat că primirea leziunilor corporale de Popșoi Maxim nu exclude provocarea leziunilor corporale lui Gorobeț Ivan anume din loviturile lui Popșoi Maxim.

Pe aceleași temeuri nu au fost admise în calitate de probă din partea apărării nici declarațiile lui Cuțulab Andrei, deoarece instanța de apel a stabilit că din aceste declarații se confirmă aplicarea unor lovituri de către Gorobeț Ivan lui Popșoi Maxim după cum invocă apărarea, însă tot din declarațiile martorului dat, se confirmă și aplicarea loviturilor lui Gorobeț Ivan anume de Popșoi Maxim (f.d.234,235, vol.I) „Popșoi M. i-a aplicat ... lovituri și a căzut jos Gorobeț Ion...”.

Instanța de apel a mai notat, că înscrisurile din cauza contravențională analizate în prima instanță și instanța de apel, confirmă existența unor vătămări corporale la Popșoi Maxim, însă aceste vătămări nu exclude aplicarea loviturilor de către ultimul lui Gorobeț Ivan, pe când confirmă cu certitudine implicarea lui în incidentul din 09.02.2014 și la fel confirmă existența unui motiv pentru aplicarea loviturilor menționate de martorii Cuțulab Ion și Nedelea Dumitru.

Nu a fost admisă de instanța de apel nici poziția apărării privind provocarea leziunilor corporale de la automobilul condus de Gorobeț Serghei, întrucât aceste argumente contravin raportului de expertiză medico-legală nr.96D din 27.03.2014, care stabilește imposibilitatea apariției leziunilor corporale la Gorobeț Ivan prin căderea de la înălțimea propriului corp și la fel confirmă lipsa leziunilor corporale caracteristice pentru accident. Privitor la necesitatea primirii unei soluții de achitare pe motiv, că inculpații au fost sancționați contravențional pentru incidentul avut loc la 09.02.2014, la fel s-a reținut că nu poate fi admisă, deoarece procedurile contravenționale au fost pornite pentru actele de huliganism privind tulburarea ordinii publice, dar nu pentru vătămarile corporale provocate lui Gorobeț Ivan, care sunt acțiuni separate și corect au fost dispersate de organul de urmărire penală acțiunile prevăzute de Codul contravențional.

Totodată, instanța de apel a atestat că este corectă poziția apărării doar în partea admiterii greșite de prima instanță a unor probe acumulate de organul de urmărire penală și în special declarațiile martorului Guriev Serghei și a martorului Leșanu Vadim, care nu au fost cercetate nemijlocit în prima instanță și urmează a fi excluse din sentința de condamnare a lui Popa Dumitru și Popșoi Maxim, însă excluderea acestor probe nu duce la necesitatea casării sentinței din 10.12.2015, deoarece vina ultimilor a fost dovedită integral prin celelalte probe examinate și

apreciate corect de prima instanță, care au fost la fel analizate și apreciate de instanța de apel.

La individualizarea pedepsei, instanța de apel a indicat că prima instanță a ținut cont de prevederile art. 75 Cod penal și a luat în considerare personalitatea inculpaților, care anterior nu au fost judecați, se caracterizează pozitiv și corect a stabilit pedeapsa la limita minimă prevăzută de norma penală și totodată corect a dispus suspendarea executării pedepsei, astfel instanța de apel a susținut poziția primei instanțe privind aplicarea art. 90 Cod penal, deoarece inculpații pot fi corecțati fără executarea reală a pedepsei închisorii, aceștia fiind la prima abatere, iar incidentul apărut a fost provocat de acțiunile părții vătămate.

La fel, instanța de apel a constatat că e corectă soluția primei instanțe și în latura civilă, care legal și întemeiat a admis acțiunea civilă, fiind confirmată mărimea prejudiciului material în sumă de 7620,19 lei, prin bonurile anexate la materialele cauzei și apreciate de prima instanță în sentință, fiind corect apreciată și dauna morală care urmează a fi achitată lui Gorobeț Ivan de către inculpații Popa Dumitru și Popșoi Maxim.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Gligor Vadim în numele inculpatului Popșoi Maxim, care invocând temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel în alt complet de judecată, invocând că:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția;

- prima instanță la adoptarea soluției de condamnare a lui Popșoi Maxim nu a dat suficientă apreciere a fiecărei probe din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, iar în partea descriptivă a sentinței de condamnare prima instanță n-a invocat temeiurile și motivele pentru care a respins probele apărării;

- prin nepronunțarea și nemotivarea de către instanța de apel asupra argumentelor înaintate, inculpatului i s-a încălcat dreptul la acces la justiție. În cauza *Fomin vs Moldova*, cererea nr. 36755/06 Curtea a statuat că „rolul unei decizii motivate trebuie să demonstreze părților că ele au fost auzite. Mai mult ca atât, o decizie motivată oferă părților posibilitatea de a contesta, precum și posibilitatea ca decizia să fie revizuită de către o instanță de recurs. Doar prin adoptarea unei decizii motivate poate avea loc un control public al administrației justiției (c.f. *Hirvisaare vs Finland nr. 49684/09*);

- contrar art. 6§3 CEDO, în rechizitoriu acuzarea așa și n-a stabilit mijlocul (obiectul) cu care chipurile Popa și Popșoi i-au aplicat lovitura lui Gorobeț Ivan, sub aspectul „un obiect contodent” se poate de presupus că poate fi și o piatră, un ciocan,

o coadă de sapă, o țeavă metalică, o bîță etc. Constatarea mijlocului cu care a fost săvîrșită infracțiunea ține de seama organului de urmărire penală. Popa și Popșoi au dreptul să cunoască în acuzația adusă ce obiect contondent a fost aplicat;

- deodată ce acuzarea n-a constatat ce fel de obiect contondent a fost aplicat, apar dubii și privitor la modul de săvășire a infracțiunii. Acuzatorul i-a acuzat că „i-au aplicat o lovitură în regiunea piciorului stîng”, Popa și Popșoi au dreptul să cunoască cum ambii au aplicat acea lovitură, în condițiile în care n-a fost constatat mijlocul cu care a fost aplicată lovitură;

- instanța urma să delimiteze acțiunile fiecăruia dintre inculpați or, după cum a reținut instanța, ambii acuzați au acționat ca autori, iar în conformitate cu prevederile art. 42 Cod penal, autor este persoana care nemijlocit a săvîrșit fapta. Prin urmare, n-a fost constatat în instanță că Popa Dumitru și Popșoi Maxim ambii țineau în mîină acel obiect contondent și ambii au pus efort ca să fie aplicată lovitura. Instanța de judecată a trecut cu vederea că din declarațiile lui Gorobeț Ivan, în bătaie au fost antrenate mai multe persoane, printre care și Cuțulab Andrei cu Nedelea Dumitru, motiv pe care instanța de apel nu s-a pronunțat;

- instanța de apel nu s-a expus sau s-a expus superficial și contradictoriu, asupra motivului precum că în apelul declarat apărarea a invocat că declarațiile lui Gorobeț Ivan privind aplicarea de către Popșoi Maxim a unei lovituri peste piciorul stîng nu coroborează cu declarațiile martorilor Nedelea Dumitru, Cuțulab Andrei, Dutcovschii Elena, Balțat Dumitru. Martorii vizați au declarat că nu Popșoi Maxim l-a lovit pe Gorobeț Ivan, ci dimpotrivă, Gorobeț Ivan l-a lovit pe Popșoi Maxim cu o țeavă metalică în cap. Declarațiile date coroborează cu declarațiile lui Popșoi Maxim și raportul de expertiză medico-legală nr. 87D din 11.03.2014 conform căruia la Popșoi Maxim au fost depistate leziuni corporale localizate în regiunea capului (f.d.51, vol. I);

- nu coroborează declarațiile părții vătămate Gorobeț Ivan cu actul de învinuire inclus în rechizitoriu. Or, Gorobeț Ivan invocă că a fost lovit de către Popșoi Maxim cu o țeavă metalică, iar organul de urmărire penală a constatat că Gorobeț Ivan a fost lovit cu un obiect contodent neidentificat;

- prima instanță și instanța de apel, au ignorat prevederile art. 101 Cod de procedură penală și nu și-au motivat soluția privind respingerea probelor apărării și admiterea probelor acuzării;

- instanța de apel eronat a constatat poziția apărării privind provocarea leziunilor corporale de la automobilul condus de Gorobeț Sergiu, or apărarea nici în pledoarii, nici în apel n-a invocat că leziunile corporale lui Gorobeț Ivan i-au fost provocate de către automobil;

- apărarea în apelul declarat a menționat că în condițiile în care agentul constator constată provocarea lui Gorobeț Ivan a leziunilor corporale medii, apoi

faptele urmau a fi calificate potrivit normelor ce reglementează concursul ideal de infracțiuni (art. 33 alin. (4) coraportat la art. 287, 145, 151, 152 Cod penal, corespunzător), motiv pe care instanța de apel nu s-a expus.

7. La recursul ordinar declarat de avocatul Gligor Vadim în numele inculpatului Popșoi Maxim, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹ Cod de procedură penală, au depus referințe:

7.1. Partea vătămată Gorobeț Ivan, care a pledat pentru inadmisibilitatea recursului, deoarece prima instanță și instanța de apel au stabilit cu certitudine vinovăția lui Popa Dumitru și Popșoi Maxim în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, iar inculpații deși nu recunosc aplicarea multiplelor lovituri cu pumnii și picioarele în diferite părți ale corpului său, acțiunile violente și intenția unică criminală au fost stabilite prin probe cercetate în prima instanță, analizate și apreciate, și în instanța de apel, cauza penală în privința inculpaților fiind examinată corect și obiectiv, iar temeieri de casare nu sunt prezentate în cererea de recurs.

7.2. Procurorul, care a pledat pentru inadmisibilitatea recursului, din considerentul că din conținutul recursului declarat se evidențiază, că recurentul își motivează recursul prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, însă motivele de reapreciere a materialului probatoriu nu se conțin în temeierile prevăzute de art. 427 alin.(1) Cod penal. Respectiv, criticile formulate de autorii recursului nu sunt motivate sub aspectul căsării hotărârii contestate, ca fiind ilegale or, reaprecierea probelor, soluție propusă de avocat, nu se încadrează în prevederile art. 427 Cod de procedură penală. În atare situație, se atestă că această contestație nu conține argumentele ilegalității deciziilor instanței de apel și în ce constă problema de drept de importanță generală abordată în această cauză penală - cerințe obligatorii și expres stipulate în dispoziția art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală, ceea ce echivalează cu nemotivarea recursului în sensul art. 427 alin.(1) Cod de procedură penală. La fel, că instanța de apel, în strictă conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, s-a pronunțat și a apreciat fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor. În asemenea circumstanțe, lipsesc temeieri de casare a hotărârii contestate.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, ținând seama de opiniile expuse în referințe, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recurs ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz se reține, că recurentul invocă ca temei de recurs, temeiul prevăzut în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, și anume cazurile când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că temeiurile de recurs invocate de recurent nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, argumentînd în acest context următoarele.

În privința criticilor recurentului, prin care acesta manifestă dezacordul cu aprecierea probelor, indicând că „*prima instanță la adoptarea soluției de condamnare a lui Popșoi Maxim nu a dat suficientă apreciere a fiecărei probe din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, iar în partea descriptivă a sentinței de condamnare prima instanță n-a invocat temeiurile și motivele pentru care a respins probele apărării*”, Colegiul penal reține că nu pot fi acceptate, din considerentul că acestea nu constituie temei de recurs, or, conform prevederilor art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept esențiale comise de instanțele de fond și de apel. Astfel, instanța de recurs ordinar nu consideră necesar de a da o nouă apreciere probelor administrate la speța dată, ce este de competența exclusivă a primei instanțe și a instanței de apel, iar instanța de recurs ca instanță ierarhic superioară, examinează cauza doar sub aspectul prezenței erorilor de drept comise de prima instanță și cea de apel la judecarea cauzei.

Cît privește temeiul invocat de recurent prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, și anume cazurile când „*instanța de apel nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția*”, precum și motivul indicat în recurs „*prin nepronunțarea și nemotivarea de către instanța de apel asupra argumentelor înaintate, inculpatului i s-a încălcat dreptul de acces la justiție [...]*”, Colegiul penal constată că în urma

cercetării materialelor cauzei acestea nu se confirmă, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală și prin hotărârea adoptată s-a expus argumentat pe motivele esențiale invocate în apel, corect a menținut sentința fără modificări, iar decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care își întemeiază soluția (f.d. 111-114, vol. II), nefiind astfel încălcat dreptul de acces la justiție al inculpatului, or la prezenta cauză penală au fost administrate suficiente probe, cercetate în prima instanță și verificate de instanța de apel, descrise și în pct. 5 a prezentei decizii, ce au dovedit vinovăția inculpatului Popșoi Maxim în comiterea infracțiunii imputate.

Cu privire la motivul invocat de recurent, precum că „*instanța de apel nu s-a expus sau s-a expus superficial și contradictoriu, asupra motivului precum că în apelul declarat apărarea a invocat că declarațiile lui Gorobeț Ivan privind aplicarea de către Popșoi Maxim a unei lovituri peste piciorul stâng nu coroborează cu declarațiile martorilor Nedelea Dumitru, Cuțulab Andrei, Dutcovschii Elena, Balțat Dumitru. Martorii vizați au declarat că nu Popșoi Maxim l-a lovit pe Gorobeț Ivan, ci dimpotrivă, Gorobeț Ivan l-a lovit pe Popșoi Maxim cu o țeavă metalică în cap. Declarațiile date coroborează cu declarațiile lui Popșoi Maxim și raportul de expertiză medico-legală nr. 87D din 11.03.2014 conform căruia la Popșoi Maxim au fost depistate leziuni corporale localizate în regiunea capului (f.d.51, vol. I)*”, Colegiul penal reține că sunt neîntemeiate, or în decizia sa (f.d. 111-112, vol. II), instanța de apel s-a expus argumentat asupra acestor aspecte și a indicat corect că vătămrile corporale depistate la Popșoi Maxim în urma conflictului, nu exclud aplicarea loviturilor de către acesta lui Gorobeț Ivan, iar martorii Nedelea Dumitru și Cuțulab Andrei, au confirmat aplicarea loviturilor reciproce dintre Popșoi Maxim și Gorobeț Ivan, or în rezultatul acestui schimb de lovituri s-a constatat prin rapoartele de expertiză nr. 96D din 27.03.2014 și nr. 127D din 03.04.2014, că lui Gorobeț Ivan i-au fost cauzate vătămări corporale medii, astfel soluția instanțelor ierarhic inferioare se întemeiază pe probe suficiente descrise la pct. 5 a prezentei decizii, ce dovedesc pe deplin vinovăția inculpatului Popșoi Maxim în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal.

Ce ține de motivele specificate de recurent, precum că „*contrar art. 6§3 CEDO, în rechizitoriu acuzarea așa și n-a stabilit mijlocul (obiectul) cu care chipurile Popa și Popșoi i-au aplicat lovitura lui Gorobeț Ivan sub aspectul „un obiect contondent” se poate de presupus că poate fi și o piatră, un ciocan, o coadă de sapă, o țeavă metalică, o bîță etc. Constatarea mijlocului cu care a fost săvîrșită infracțiunea ține de seama organului de urmărire penală. Popa și Popșoi au dreptul să cunoască în acuzația adusă ce obiect contondent a fost aplicat; nu coroborează declarațiile părții vătămate Gorobeț Ivan cu actul de învinuire inclus în rechizitoriu. Or, Gorobeț Ivan invocă că a fost lovit de către Popșoi Maxim cu o țeavă metalică,*

iar organul de urmărire penală constată că Gorobeț Ivan a fost lovit cu un obiect contondent neidentificat” Colegiul penal atestă că nu pot fi acceptate, or după cum rezultă din materialele cauzei, partea vătămată fiind audiată la urmărirea penală (f.d. 65, verso, vol. I), a declarat că Popșoi Maxim i-a aplicat o lovitură cu un obiect necunoscut, apoi fiind audiat în prima instanță (f.d. 188, vol. II), a declarat că presupune că obiectul cu care a fost lovit este o țeavă metalică, fiind astfel imposibil de identificat obiectul concret cu care s-a aplicat lovitura, organul de urmărire penală corect a menționat în rechizitoriu (f.d. 142, vol. I) că inculpații cu un obiect contondent neidentificat, i-au aplicat o lovitură în regiunea piciorului stâng lui Gorobeț Ivan, fără a fi încălcate astfel cerințele unui proces echitabil.

Totodată, se constată că învinuirea înaintată inculpatului a fost clară și concretă, or la audierea în calitate de învinuit, inculpatul Popșoi Maxim fiind asistat de apărător a declarat că învinuirea îi este clară (f.d. 135, vol. I), ulterior careva obiecții nu a înaintat nici la prezentarea materialelor cauzei penale, unde în procesul verbal (f.d. 136, vol. I), atât apărătorul cât și Popșoi Maxim au indicat că careva cereri sau demersuri nu au, apoi și în ședința de judecată a primei instanțe din 13 iunie 2014 (f.d. 153, vol. I) inculpatul Popșoi Maxim la întrebarea instanței dacă este clar rechizitoriul, primul a răspuns afirmativ. La fel, în ședința de judecată din 29 iulie 2014 (f.d. 185, verso, vol. I), când a fost începută cercetarea judecătorească conform cerințelor art. 366 Cod de procedură penală, procurorul a expus învinuirea, iar inculpatul Popșoi Maxim din nou a declarat că învinuirea îi este clară.

Cu referire la criticile recurentului, precum că „*deodată ce acuzarea n-a constatat ce fel de obiect contondent a fost aplicat, apar dubii și privitor la modul de săvârșire a infracțiunii. Acuzatorul i-a acuzat că „i-au aplicat o lovitură în regiunea piciorului stâng”, Popa și Popșoi au dreptul să cunoască cum ambii au aplicat acea lovitură, în condițiile în care n-a fost constatat mijlocul cu care a fost aplicată lovitură; instanța urma să delimiteze acțiunile fiecăruia dintre inculpați or, după cum a reținut instanța, ambii acuzați au acționat ca autori, iar în conformitate cu prevederile art. 42 Cod penal, autor este persoana care nemijlocit a săvârșit fapta. Prin urmare, n-a fost constatat în instanță că Popa Dumitru și Popșoi Maxim ambii țineau în mână acel obiect contondent și ambii au pus efort ca să fie aplicată lovitura. Instanța de judecată a trecut cu vederea că din declarațiile lui Gorobeț Ivan, în bătaie au fost antrenate mai multe persoane, printre care și Cuțulab Andrei cu Nedelea Dumitru, motiv pe care instanța de apel nu s-a pronunțat”, Colegiul penal conchide că reprezintă o interpretare subiectivă a recurentului ce este nefondată, or ambele instanțe ierarhic inferioare corect au reținut că fapta a fost săvârșită în couatorat, or partea vătămată pe parcursul procesului penal a indicat că a fost lovit anume de către inculpații Popa Dumitru și Popșoi Maxim, ce s-a confirmat și prin probele administrate la faza de urmărire penală, cercetate în prima*

instanță și verificate în instanța de apel, descrise la pct. 5 a prezentei decizii, din care a rezultat cert că inculpații Popa Dumitru și Popșoi Maxim, acționând cu intenția unică de a cauza vătămări corporale lui Gorobeț Ivan, fiind coautori, fiecare dintre ei a realizat o parte a laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, în rezultatul acțiunilor acestora părții vătămate Gorobeț Ivan i-au fost cauzate vătămări corporale medii, fapta fiind corect calificată după urmările prejudiciabile - (*vătămrile corporale medii cauzate părții vătămate Gorobeț Ivan*), astfel devine irelevantă delimitarea acțiunilor-loviturilor aplicate de fiecare inculpat în parte, după cum solicită recurentul.

La fel, cât privește motivul specificat de recurent, precum că „*prima instanță și instanța de apel, au ignorat prevederile art. 101 Cod de procedură penală și nu și-au motivat soluția privind respingerea probelor apărării și admiterea probelor acuzării*”, Colegiul penal notează că este un argument declarativ a recurentului ce nu poate fi admis, or după cum rezultă din sentință (f.d.72-73, vol. I) și decizia instanței de apel (f.d. 110-113, vol. II), ambele instanțe ierarhic inferioare s-au expus argumentat asupra motivelor admiterii și respingerii probelor administrate la prezentă cauza penală de părțile în proces, apreciind cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, respectând în același timp principiul contradictorialității, reglementat în art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, precum și apreciind aceste probe după propria convingere, în condițiile art. 27 Cod de procedură penală, iar temeuri de a pune la îndoială veridicitatea acestor constatări nu se identifică de instanța de recurs ordinar.

Ce ține de alegațiile recurentului, precum că „*instanța de apel eronat a constatat poziția apărării privind provocarea leziunilor corporale de la automobilul condus de Gorobeț Sergiu, or apărarea nici în pledorii, nici în apel n-a invocat că leziunile corporale lui Gorobeț Ivan i-au fost provocate de către automobil*”, Colegiul penal stabilește că este un motiv irelevant și neîntemeiat, or după cum rezultă din materialele cauzei, instanța de apel a analizat această versiune din considerentul că a fost invocată în apel de apărătorul Vacari Veaceslav în numele inculpatului Popa Dumitru (f.d. 80, verso, vol. II). Totodată, se indică că acest motiv nu a fost invocat în apelul declarat de apărător în numele inculpatului Popșoi Maxim și respectiv nu mai poate fi înaintat ca motiv de recurs ordinar, or prevederile art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, stipulează expres că temeurile menționate la alin. (1) pot fi invocate în recurs doar în cazul în care au fost invocate în apel sau încălcarea a avut loc în instanța de apel.

Cu referire la argumentul invocat de recurent, precum că „*apărarea în apelul declarat a menționat că în condițiile în care agentul constator constată provocarea lui Gorobeț Ivan a leziunilor corporale medii, apoi faptele urmau a fi calificate potrivit normelor ce reglementează concursul ideal de infracțiuni (art. 33*

alin. (4) coraportat la art. 287, 145, 151, 152 Cod penal, corespunzător), motiv pe care instanța de apel nu s-a expus”, Colegiul penal atestă că este unul contradictoriu și nu poate fi acceptat, or prin acesta apărarea solicită agravarea situației inculpatului și aplicarea concursului ideal de infracțiuni în privința faptei comise de inculpat. La acest aspect se reține că instanțele de judecată în temeiul art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, judecă cauza numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu, și nu pot să agraveze situația inculpatului, decât în cazul când acuzarea este modificată în sensul agravării ei, conform reglementărilor din art. 326 Cod de procedură penală, motiv din care ambele instanțe de judecată corect nu au luat în considerare acest argument al părții apărării.

9. În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărîrea atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul ordinar declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

10. Conducîndu-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Gligor Vadim în numele inculpatului Popșoi Maxim, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 24 februarie 2016, în cauza penală privindu-l pe **Popșoi Maxim Ion**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **10 noiembrie 2016.**

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Toma Nadejda